

NOAH E. COTSEN LIBRARY OF
YIDDISH CHILDREN'S LITERATURE

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
NO. 12975

DER SHTIFER MOYSHL

Wilhelm Busch

*The original of this title comes from the permanent collection of the
YIVO Institute for Jewish Research, New York, NY*

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

וויזהעלם בוש
דער שטיפער משהל

פאריידישט פון טונקעלען

DRUKARNIA „B-ci LEWIN-EPSTEIN I S-ki“ WARSZAWA / PAWIŁ 38.

משהלע דער שטיפער.

משהלס הויזלעך — אָפגעטראָגן,
דאַרף מען גיין דעם שניידער זאָגן.
איז דער שניידערל געקומען,
און אַ מאָס אַראָפגענומען.
האַט דער שניידערל געמאַכט,
שײַנע הויזלעך, אַ פראַכט,
האַט זיי משהלע אָנגעצויגן
און איז פֿעלד אַוועקגעפֿלויגן.

שפילט זיך משהלע אין פעלד,
יאגט נאך פייגעלעך און קוועלט.
לויפט ער הענדום-פענדום גלייך,
לויפט, און פאלט אריין אין טייד.

זײט א פישער דאָרט פאַרביי,

הערט ער גוואלדן: איי-איי-איי!

עמיץ טרינקט זיך ... כאפט ער גלייך

שפרייט דאָס נעצל אויס אין טייך,

שלעפט ער משהלען ארויס

אויסגעווייקט, ווי ער איז גרויס,

א פאַרכליניטער, א נאסער,

און עס כליאפעט פון אים וואסער.

משהל-שטיפער פייכט און נאָס,
לויפט שוין ווידער דורכן גאָס,
און פארלויפט דאָרט צו אַ שָׂכּוּן,
צו אַנאיינפֿינדער פארקראַכן.
זעט ער -- ס'שטייט אַנעמער קל
קלערט ער ניט... און מניה-וביה
טוט ער זיך אַ זעץ אַריין,
קלעען זיך די? הויזלעך אייז.

האָט דער שניידער דאָס דערזען,
וואָס מיט משהלעי איז געשען,
כאַפט ער גיך אַ שער און — כײַק!
שניידט פון הינטן אויס אַ שטיק.

משהל-שטיפער לויפט שוין ווידער,
טוט שוין ווידער קידער-ווידער,
און פארקריכט צום שכן העסל
זעט ער האַניק דאָרט אַ פעסל.
באלד אַרויף מיט הענט און פיס,
לעקט פון פעסל האַניק-זיס.

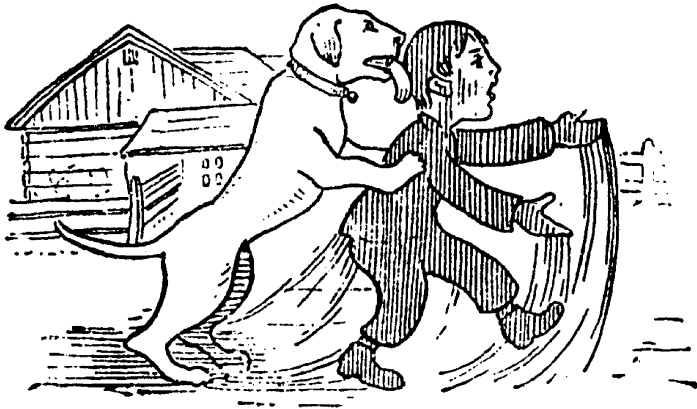
לעקט ער האָניק זיך געשמאַק
און פאַרגעסט אָן האַק-און-פאַק.
גליטשט דאָס בענקל זיך אַ וועק
און ר' משהל — אוי אַ שרעק!
פליט אין פעסל האָניק-אַפּ!
מיט'ן קאַפּ אין פאַס-אַראָפּ.

נאָר אַ נס האָט דאָ געטראָפֿן:
שׂכן בער איז אָנגעלאָפֿן.
זעט ער — באַ דעם שכן העסל,
טאַרטשען פֿיסלעך פֿון אַ פעסל.
שלעפט ער משהלען אַרויס,
אויסגעשמירט, ווי ער איז גרויס.

שטייט ער משהלע אין הויף,
און דער האַניק טוט אים רינען
קומען אָן צו פליען בינען
גאנצע מחנות זיך צונויף.
פייסן שטעכן אָן רחמנות.

אין א ווייטיק — א ספנות!
אין א הונט קומט אויך צוגיין,
ווייל אויך אפּלעקן א ביין.
לעקט און לעקט גאַר אָן אנעק.
משהל יאַמערט אזש פאַר שרעק.

אויף זיין יאָמער און געשרי??
לויפט מען אָן פון אלע הויפן,
קומט די מאמע אויך צוליפן,
זעט זי: — משהלע אוי, ווי??!
כאפט אַ שעפל גיסט אים אָפּ,
פלינד! — פון אויבני ביז אַראָפּ.

כאַפּט אַ בעזעם נעמט אים ראצן
שאָבן, סקראָבן, רייבן, קראצן.
טוט אים רייניגן און וואשן!
שרייט: דו וועסט שוין מער ניט נאשן?!

קומט דער טאטע אויף צוגיין,
כאפט ער באלד דעם פחור שײן:
„שײנער תכשיט!“ ... און דער טאטע
אויף דעם אָרט אוווי ד? לאַטע,
מיט אַרײַטל דין און פײן,
צײַמבלט ער אַהין אַרײַן.

